

NAPLUGAWIĆ (3) *vb pf*

Oba a jasne.

praet 1 sg m naplugawiłem (1). ◇ 3 pl m pers naplugawili (1). ◇ plusq 3 sg m był naplugawił (1).

Sł stp brak, Cn s.v. plugawię, Linde XVII i XVIII w,

1. *Wypróżnić się, oddać mocz lub kał [w co] (2) : KOnstántynus piąty Leonow syn/ rzeczony Kopronius po Grecku od plugawości/ bo był náplugawił w wodę gdy go krzczono *BielKron* 168; Náplugawiłem w ibercuch/ zawięś sobie ná łzyiey/ á gębę vćieray. *ReszPrz* 52.*

2. *Zbezczścić [komu co] (1) : [ci ludzie] bez sumnienia/ bez gruntu/ y bez náuki: náplugawili nam w Polńcze onę niepokalaną wiarę *OrzList* h3v.*

Synonimy: pokalać, zabrukać, zbrudzić.

Formacje współrdzenne cf PLUGAWIĆ.

TK